



## **Acta sanctorum**

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae  
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

**Bolland, Johannes**

**Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866**

Caput III. Miracula quædam anno MCCCLXXVI facta.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

AA. MONN.  
VASTENSI-  
BUS.

gitte visitaret peregre. Hæc evigilans sensit se ratione vivaciore solito præditam, et cognito, quod multi tunc instabat proxime festum Nativitatis beatæ Virginis quæ reptando manibus et pedibus, cum aliter non posset, cum aliis iter arripuit. Quæ mox a diabolo liberata, antequam ad locum ipsum pervenisset, integræ sanitatis beneficio tam sensus, quam corporis gaudebat intime. Hæc audientes vix credimus, quod mulier tam diu debilitata, et crudeliter vexata, tam cito fortificaretur et mundaretur. Adjuravimus ergo Dominum Gregorium ecclesiæ prædictæ curatum venientem ad Vuatzstenum, ut nobis hujus rei plenam diceret veritatem, qui ita gestam esse eam, asseruit constanter fidei juramento. Hic igitur hujus miraculi testis est cum Petro, et Sturborno parochianis suis de oppido

B Hamarby.

et fecit ul-  
cere labo-  
rans curan-  
tur.

73 Christianæ uxori Gingolphi de oppido Staffatra parochiæ Vist. Lincopen. dioc. f natum est ulcus sub inguine, crescebatque vehementissime intumescendo per octo septimanas, quibus finitis, cepit ulcus in parte media molle fieri atque disrupti, a qua parte cecidit in terram frusticulum carneum, simile nigro muri admodum magno. Sicque fecit ulcus aperturam per septem hebdomadas, quod quidquid illa comedebat aut bibebat in his septem septimanis per aperturam ulceris effluebat. Comedebat enim capam frequenter inter alia, quæ talis exivit de vulnere, qualiter deglutivit eam. Et cum jam non esset possibile remedium artis medicinalis apponere, mulier illa præ dolore viribus deficiens, facta confessione perceptisque Sacramentis Ecclesiæ, in ultimo spiritu constituta pro restauratione sanitatis incurabilium curatricem dominam Birgittam intimo corde invocabat, vovens, se visere locum suum. Vix votum de labiis cordis ejus egressum est, apertura ulceris

C conglutinari cepit atque sanari; illa vero grabato gratanter exurgens paravit se ad perficiendum, quod voverat, et in Epiphania Domini g Vuatzstenum veniens ista cum juramento et multis testibus, stans juxta ambonem, et ille, qui illo die faciebat sermonem ad populum, firmiter affirmabant. Hujus tamen verbis contradixerunt aliqui, dicentes, esse impossibile, quod deberet per secesum demitti, per talem partem corporis, nisi disrupta essent viscera: quæ si disrupta essent, probaretur iterum impossibile, quod mulier tamdiu vixisset, his disruptis; salvo, quod quidquid Deus facere voluerit creaturæ, sit possibile creatori. Ut sciremus ergo hujus rei veritatem, audivimus dominum Carolum curatum ecclesiæ prædictæ, Vist, qui vera fide assererat, rem ita gestam fuisse, seque ministrasse sibi in infirmitate positæ Sacramenta Ecclesiæ, et signis probasse evidentissimis veritatem omnium prædictorum. Hujus rei testis est cum fide dignis viris dominus Ehorinus Choralis in ecclesia cathedrali Lincopen. dioc. parochus; cui mulier hæc eadem confessa est, et maritus suus Gingulpho prædictus Fridhstano, et Tyrgillus de prædicto oppido Staffatra.

ANNOTATA.

D

- a Vide lit. a in Annotatis in part. 1 supra.  
b Vide ibid.  
c Arbogha oppidum est Sueciæ in Westman-  
nia.  
d Nimirum 1376, quo ista scribebat: legendum videtur; et hodie, hoc est, nono Kal. Augusti, ecclesiam sanus regit.  
e Vulgo Dronthem seu Nidrosia.  
f Vide lit. a in Annotatis in part. 1 Mirac.  
g Anni sequentis, seu 1376.

## CAPUT III.

Miracula quedam anno MCCCLXXVI  
facta.

Uxor Ingevaldi de oppido Inbile, parochia Kare-  
clinge Strengien. dioc. circa Octavam Epi-  
phanie Domini cum labore et dolore maximo in-  
fantem mortuum enixa est; pro cujus vivificatione  
parentes, postquam per integrum diem naturalem  
exstitisset mortuus, fecerunt votum Famulæ Dei, E  
in quem protinus a fonte vitæ vitalis spiritus in-  
gressus est. Testes sunt Ragualdus, Nicolaus de  
oppido prædicto. Boëtius duorum annorum filius  
Petri coloni ex parochia Clastadha prope Watzste-  
num Lincopen. dioc. quarta die post Conversionem  
S. Pauli deglutivit magnum frustum cuspidis ferri,  
quod gutturi ejus ita firmiter est infixum, quod nec  
sursum, nec deorsum movere potuit; quod tamen  
mater sua, Margarita nomine, longiori digito tan-  
gere potuit, sed extrahere non valuit; cernensque  
autem, infantem proximo moriturum, portavit eum  
in capella jam circumvolutis oculis spirare \* vo-  
lentem, et pro ea dominam Birgittam humiliter in-  
vocabat: qua orante, ferrum disparuit, et infans  
cepit maternas mammillas sugere vultu læto.  
Testes sunt Olavaus et Joannes columni \* in præ-  
dicto oppido.

Ejusdem item  
epi infans vi-  
vo redditur,  
ultra mortis  
pericula evi-  
ditur.\* an expira-  
re?

\* an coloni

75 Fuit in oppido Bro parochia Husaby Lincopen. dioc. quidam rusticus dives, Copper nomine, habens filiam nomine Christinam, quæ a primis annis infantie magnas infestationes in somnis perpressa est a diabolo, et hæc volens dicere parentibus, non potuit os aperire. Hoc tamen ex signis aliquibus perpendentes invocaverunt incantatricem quandam, quæ fecit artes suas super eam, et pejus habuit, quia postea vidit eum in terribis formis diversorum animalium se terrentium, videlicet equorum, luporum, canum, serpentium et hujusmodi. Deinde transacto tempore aliquo, quidam incantator fecit super eam incantationes, et ligavit res aliquas circa collum ejus, et pejus habuit. Quia tunc apparuit, ut puer teterrimus XII annorum, et percutiebat eam sine misericordia, eo quod plenus esset invidia. Et cum vellent super eam plura maleficia facere, cepit fortiter exclamare, dicens, se eo gravius puniri, quo plura facerent. Præterea cum facta esset annorum nubilius, viro tradita est legitime circa festum S. Martini. Post hæc autem tertia die venit ad eam diabolus vehementer iratus, et percussit eam ita valenter, quod cecidit in terram, et connexit ambo genua sua, quæ ita inseparabiliter coherabant, ac si clavo ferreo confixa forent, ne-  
mine

a demone  
obsessa.

F

A mine ea ab invicem separare valente, jacens-que quasi truncus inutilis, non valens movere nec manum, nec pedem, nec aliud membrorum, sed nec linguam ad expedite loquendum, submisit tamen loquebatur, difficulter aliquo intelligente, quid diceret. Odorem non sensit, nisi pessimum.

ac misere

76 Postea circa festum S. Catharinae visu oculorum privata, ita quod nihil omnino videret nisi diabolum, et circa eum unum oculum, et omne, quod erat cum eo, in illo oculo hæc videbat, hic eam tam acriter vexabat, commovebat, et collidebat ad parietes, ubi jacebat, vel sedebat. trahebat eam per crines, et membratim discerpebat, ut omnes videntes eam mirarentur, quomodo vel una hora tantas penas vivens pati posset: O insensata peccatorum obstinata duritia! Ut a malis respicias, intellige, quanta malitia puniet animam, in qua servi scelerum enormitate plene prevalent, et \* cum tanto furore affligit corpus, in cujus anima dominium non possidet. Deinde anno sequenti, anno

\* abundat

B Domini mcccxxvi post octavam Epiphaniæ maritus suus cum amicis suis paravit se, ut transferret eam, et cum iter arripere, occurrit cum eis diabolus cum habitu ovalium modernorum, et eadens in quadam lubrica glacie flere cepit: quod videns illa dixit sequentibus se, quod flectent. At illi ridere ceperunt. Ille vero surgens arripuit unum per pedes, et collidebat ad glaciem: alterum vero percussit in dentes cum instrumento, quo minabat jumenta, ita quod sanguis efflueret, et dolentibus illis dixit: Pro tempore vos risistis, jam et ego rideo. Et quocumque portaretur sive in ecclesia, sive alicubi, semper sequebatur eam diabolus affligendo. Portata autem in cathedra ecclesie Lincopen. reliquit eam extra cimiterium, invasitque ab ecclesia redentem statim nequiter pertractando. Cum jam venisset Vuatzenum, jacuit in vehiculo, quo illuc translata est, confluentibus multis de habitatoribus loci, et aliis ad videndum, et in conspectu omnium astantium arripuit eam diabolus per pedes elevans in sublime, et fecit horribiliter cadere in vehiculum.

vexata,

77 Post hæc marito cum alio forti viro portante eam in aliam parvam capellam, solito ponderosior effecta est. Postquam autem collocasset eam in quodam loco in capella, arripuit eam diabolus per pedes, volens extrahere eam, frendens horribiliter, quod fere rumpebatur cor ejus, videns eum, præ timore. Maritus autem ejus attraxit sibi eam tenens per caput, sed retinere non valuit. Sequenti vero die, quæ erat dies Sabbati, congregatis omnibus in loco illo cantare scientibus, post Nonam et Completorium cantavimus a ad expellendum ab ea malignum spiritum hymnum « Veni Creator Spiritus etc. » ter cantato versus illum « Hostem repellas longius » Ave Maris stella matutina » et Antiphonam pro reliquiis. Et sic cantatum est Dominica, feria II, III, IV et V: interea eam vexabat, et collidebat ad parietem, circa quem stabat, ita horribiliter, quod fere movebatur et tremuit tota capella, ut in fletu excitarentur plurimi hoc videntes, et testificatae sunt mulieres eam tangentes, sentire, aliquid corporeum ita moveri in visceribus ejus, ac si foret vicina partui. Unde et dixit ad eam diabolus, qui loquebatur secum. Non ego tibi facio multa sed ille, qui habitat in te, est tibi multo molestior, te gravius affligendo.

73 Quadam autem die positum est caput dominæ Birgittæ b super caput ejus, et ligata est super pectus ejus crux argentea parvula, quam domina Birgitta posuerat in sepulchro Domini in Jerusalem, et osculabatur manum ejusdem senis presbyteri. Quo facto, venit ad eam totus furibundus diabolus dicens: Jam multa tecum faciunt, posuerunt clavam, quæ mihi est pessima super caput tuum, vel quare oscularis manum illius senis pessime fœtentem, extendensque manum suam dixit: Osculare manum meam, quod illa negante, cepit quasi blandis verbis, velut amicam, rogare eam, quod a se abjiceret stipulam illam, quam gerebat in pectore, dicens, se præ vehementia fœtoris pessimi quod \* redderet sibi, non posse commorari. Inter hæc et rogabat eam blandis verbis, ut a capella secum rediret, dicens, se præ anxietate intolerabili non posse audire illum vehementem clamorem, qui resonabat ibi. Quinta autem feria, dum intravimus ad cantandum, cessavit a vexatione ejus, et recedens extra capellam clamabat, Væ, væ, quia jam nihil mali possim tibi facere. Et licet dimisisset eam, jacuit tamen sicut persona, paralisi pessima dissoluta. Sequenti vero die, quæ erat dies Conversionis S. Pauli, dum in Matutinis cantabatur « Te Deum laudamus » restituta est sibi loquela. Laudabat et illa Deum, dum thurificabantur imagines, sensit naturalem thuris odorem, et dum elevabatur Corpus Christi in prima Missa, recepit visum, clare videns hostiam in manu sacerdotis. Quod cum diceret circumstantibus, repleta est capella clamore alta voce laudantium Jesum Christum, et adhuc de loco, quo jacuit, erigere se non valuit. Finita autem Missa, accessit ad eam dominus Petrus, quondam venerabilis dominæ Birgittæ confessor c, et statim surrexit et stetit erecta super pedes suos. Quo facto, convocatis omnibus, cantare scientibus, cantavimus « Te Deum laudamus » et sequentiam « Gaude, Virgo, Mater Christi » et Antiphonam pro reliquiis, cum Collecta « Sancta Maria mater etc. » Et, his finitis, cepit ire offerens oblationem suam ad altare; ibatque postmodum libere, quo volebat; peractisque ibi posthæc decem diebus, gaudens ad propria remeavit; et tertia die, postquam domum suam ingressa est, ut prius a dæmone iterum arrepta est, totiusque corporis valetudine privata; levius tamen, ut ipsamet fatebatur, quam prius vexata.

AA. MONN. VASTENSI-BUS. semel b

\* an quem?

79 Deinde in Dominica mediæ Quadragesimæ ad locum prædictum translata profesto Annuntiationis B. Virginis visus et omnium membrorum debita et vigorosa recuperabat officia, decedente ab ea dæmone, et expuente in faciem ejus atque dicente, dum prope esset, ut portaretur in capellam: Jam vilissima facta es, recedamque a te, et eligam pulchriorem. O Domine Jesu, secretorum cognitor, tu scis causam, quare ista secundo percussa est, et nos vidimus pro accepta gratia minus regratiari tibi, quam deberet. Nonne ergo propter ingratitude maligno spiritui iterum affligenda tradita est, et typum gerit ad benignitatis tuæ accepta beneficia ignaviter ingratorum? Hujus miraculi testes sunt reverendi patres et domini, videlicet Laurentius, canonicus Lincopen. dioc., dominus Sohaurus Esgeri, ibidem præbendatus, frater Olavus, Prior claustrum Fratrum Prædicatorum in civitate Arosien., qui die prædicto, videlicet

ac iterum ab eodem liberatur,

Annuntiatione

AA. MONN.  
VARTENSI-  
BUS.

\* supple :  
omnes pos-  
sunt vel  
quid simile.  
fugantur  
oculorum  
dolor de-  
monumque  
præstigit.

Annuntiatione B. Virginis viderunt eam expedi-  
tè ambulantem et pristinae sanitati restitutam in-  
tegre, et dominus Bero, curatus parochialis dic-  
tæ ecclesiæ Hersinæ Lincopen. dioc., qui vi-  
derunt eam male habentem et prout \*, si velint  
hodie, hoc est, die S. Laurenti, inspicere bene  
SANARI.

80 Catharina, uxor Joannis campanarii ec-  
clesiæ Bro Arosien. dioc. vehementissimum ocu-  
lorum dolorem passa est per longum tempus,  
pro cujus sanatione maritus suus diversis San-  
ctis votum faciens, et nihil proficiens, fecit tan-  
dem votum Famulæ Dei : qua mox, evanescente  
dolore, recepit clarum visum ; pro qua in Purifi-  
catione B. Virginis votum impletum est. Testes  
sunt dominus Joannes ecclesiæ prædictæ cura-  
tus, Nicolaus Thidericus de oppido Biergha *d*  
ejusdem parochiæ. Olavus agriculator de oppido  
Gritta parochiæ Biornastgoh Arosien. dioc.,  
gravissimo dolore circa Carnisprivium afflictus  
pes tres dies continuos, audivit duodecim dæ-  
mones teterrimos in habitu usque ad nates decur-  
tato calcis rostratis, et capucis in summitate  
exacutis secundum turpissimam consuetudinem  
auctorum \* modernorum juxta se corrizantes atque

B  
\* an aulo-  
num seu ti-  
bicinum ?

dicentes, Si vis consentire nobis, ditabimus te  
divitiis ; sin autem nolueris, morte turpissima  
condemnabimus te nobiscum et usque ad tartara  
deducemus. Quibus ille semper respondit : Con-  
sentiam Deo meo et illi reverendæ famulæ suæ  
D. Birgittæ, cui votum peregrinationis emiseram,  
in quam tota fiducia spero, quod in virtute Dei  
de minarumstrarum terroribus eripiet : illam  
enim in omnibus diebus vitæ meæ, in quibus  
potero, honorabo. Finitis autem his tribus diebus,  
horribilis dæmonum visio disparuit, et ille sta-  
tim, pristina sanitate percepta, perfecit humiliter  
votum suum. Testes sunt honorabiles viri, domi-  
nus Carolus, curatus ecclesiæ prædictæ, et domi-  
nus Joannes, frater ejus secum tunc existens,  
qui viderunt eum ægrum, et sanatum audierunt  
ista asserentem.

sensus per-  
diti restitui-  
untur,  
e

\* an ad ti-  
biæ sonos  
institutos ?

81 Burgensis quædam, Catharina nomine, in  
civitate et parochia Orabro e Stregien. dioc.  
hora Completorii in Carnisprivio revertens a con-  
vivio, quo eam ad auleas \* choreas non nimis  
honestas sui duxerant, in platea, priusquam ven-  
nit ad domum suam, a diabolo arrepta est, et  
ita crudeliter percussa, quod a planta pedis us-  
que ad verticem in omnibus membris esset qua-  
si livida, sensu, loquela, visu, auditu, totiusque  
corporis perdita valetudine, noctem illam maxima  
peregit miseria : circa diluculum autem vocati  
sunt ad eam duo honorandi presbyteri in dicta  
civitate Orabro tunc existentes, videlicet dominus  
Erlandus, curatus parochiæ ecclesiæ Asaborgh, et  
dominus Gregorius curatus parochiæ ecclesiæ Kyl,  
qui cum aliis amicis ejus votum peregrinationis  
ad Vuatzstenum ob reverentiam Famulæ Dei et  
conservationem afflictæ mulieris miserant : cui  
eadem hora sensus et robur corporis est \* non si-  
ne admiratione circumstantium restituta. Testes  
sunt prædicti presbyteri et Jacobus pistor Ora-  
broens.

\* sunt

infantium  
submersio  
impeditur,

82 Contigit in cæna Domini in oppido Ora-  
bro parochiæ Hardberga Lincopen. dioc., fi-  
lium Catharinæ viduæ, Tyrgillum nomine, et  
filiam ejus Helenam casu incauto de ponte quod-  
dam parvo cadere in torrentem impetuosum,  
in quo torrente sunt multa molendina, dicto op-  
pido attinentia, et hora erat quasi sexta : cernens  
vero mulier se liberis orbatam, spem consolati-

vam suæ viduitatis perisse, dolorosis singulti-  
bus dominam Birgittam invocabat, ut illa vene-  
rabilis Vidua, quæ diu ante mortem mariti, illo  
consentiente, castitatem servare voverat, lauda-  
biliter vixerat et jam cœlesti Sponso inseparabi-  
liter conjuncta vere creditur, desolata et mise-  
ræ viduæ succurrere dignaretur, vovens ad Vuatz-  
stenum peregre cum parvulis profecturam, si vi-  
vos eos de gurgitibus aquarum recipere posset.  
Deinde extergens lacrymas ab oculis vidit eos  
amplius cursu impetuosissimo raptos per loca  
trium molendinorum, et puerum per pedem in  
prærupto ejuisdem magni lapidis detineri, et  
puellam alii obstaculo adhasisse, ita tamen, quod  
aquæ decurrentis inundatio super eos efflueret,  
licet videri poterant, et quia pro valida torren-  
tis impetuositate navem non esset possibile ad  
eos attingere, convocabat multam vicinorum tur-  
bam qui parabant multa instrumenta quibus  
succurrere possent, et peringentes ad eos circa  
horam vespertinam, invenerunt eos vivos, illesos  
et incolumes, ac si in loco florido quievissent,  
excepto, quod ex omni parte fluvii cursu erant  
madesacti. Hæc mulier in Dominica \* Quasi mo-  
do geniti *f* \* votum suum perficiens, ista cum  
gratiarum actionibus publice confessa est. Testes  
sunt honorabiles viri, dominus Tydemannus,  
vice-curatus ecclesiæ S. Laurentii in civitate Lin-  
copen., et Tyrgillus vice consul et civis ejusdem  
civitatis.

83 Duæ mulieres, videlicet Catharina uxor  
Godhsens, et Benedicta vidua, parochia et ci-  
vitate, quæ dicitur Aaos *g* Lunden. dioc. regi-  
ni Daciæ, peracto in Vuatzsteno voto suo, in  
Cæna Domini revertentibus ad propria, quæ,  
dum irent per magnam sylvam non longe ab ec-  
clesia Ubrichstada Lincopen. dioc., a quodam  
latrone magnæ crudelitatis et fortitudinis præ-  
ventæ sunt, qui minabat eas lancea sua a solis  
ortu usque ad occasum per dumos arctos, aspe-  
ros, atque densissimos plus quam ad duas leu-  
cas ad quemdam profundum puteum, longe sa-  
tis a conversatione hominum positum, volens eas  
præcipitare in ipsum, et in aqua subito suffoca-  
tas deprivare eas pecuniis et rebus, quas habe-  
bant, reputans, ne alia, forte posset aufugere,  
dum alteram lancea percuteret. Cumque appro-  
pinquaret ad puteum, dixit eis latro, Intrate cito  
et submergimini, alioquin perfodiam vos cum  
lancea. Illæ vero videntes se in januis mortis  
positas, voverunt, se festine reversuras ad reli-  
quias D. Birgittæ, si merito ipsius crudelitatem  
latronis vivæ possent evadere. Vix votum de  
labiis earum egressum est ; quod appropinquarunt  
eis duæ aliæ mulieres de propinquo oppido, er-  
rantes in eremo, quas videns latro, ac timens,  
plures esse in comitiva earum, arripuit de his,  
quas prius insectus fuerat, unum sacculum, in  
quo erant pecuniæ, et aliæ res illarum, illisque  
dimissis, intravit latibula sylvarum. Indigenæ  
vero mulieres, cognita causa adventus alienige-  
narum mulierum, dixerunt, se divina providen-  
tia sic errasse, et ad illarum auxilium missas  
fuisse ; quia non putabant, ad illam densissimam  
eremum solis bestiis inviam \* in multis annis  
aliquem hominem appropinquasse.

e latronis  
manibus

g

F

\* pervian

84 Post hæc alienigenæ, ductæ consilio in-  
digenarum, venerunt ad præfectum provinciæ  
Ignemundum Sterrynth, habitantem in Sten-  
siit non longe a sylvâ, in qua latro morabatur,  
narrantes ei, quid eis acciderat, et rogabant eum,  
inquirere latronem illum armata manu, ut, illo  
capto,

binæ muliere  
eripiuntur,

capto,

A capto, possent recipere res suas, quas eis abstrulerat. Quibus reponit prefectus: Bene scio, latronem illum latitasse in illa sylva, multosque expoliasse per sex annos, et multoties requisitus per multos armatos capi non potuit, quia diabolus, cui servit, ita procapat et custodit eum, quod tota provincia congregata ad capiendum ipsum, hunc apprehendere non valebat, et licet jam inquiratur, scio tamen, quod non invenitur, nisi tradiderit illum nobis venerabilis illa Domina, cujus peregrinas ausus est spoliare. In illam enim confidens, mittam famulos meos ad ea loca, in quibus latere dicitur. Qui missi invenerunt eum in primo latibulo, quo cœperunt inquirere, duoque irruentes in eum tenere non valebant, donec tertius adveniens latenter abscondit ei pedem alterum; et sic captus restituit prædictis mulieribus res suas. Postea vero in patibulo prout male meruit, est suspensus. Et illæ mulieres postea Dominica prima post Pascha reversæ sunt in Vuatzsteno, et cum gratiarum actionibus ista narrabant. Testes sunt venerabiles viri dominus et frater Sueno de monasterio Novævallis *h* tunc existens apud ecclesiam prædictam Bricstadh, qui direxit litteram ad Vuatzstenum ista testificantem, et prædictus Ignemundus, cujus famuli latronem illum in suspensio condemnaverunt.

laborans dolore capitis, sensibus destituta,

\* pro

85 Caput et collum Margaritæ de oppido Tyngasta parochiæ Athanas Strengien. diœc. ex vehementissimo dolore in tantum intumescabant, quod ejus oculi et nares inspicere non valerent; cui per amicos per \* se facto voto Famulæ Dei, restituta est circa festum SS. Philippi et Jacobi sanitas repentina. Testes sunt Thomas Ignemundus, et Henricus de oppido prædicto, qui sibi præsentis erant, infirmitate durante. Sanctionialis quædam, Margarita nomine, de claustris Bisabergh *i* Strengien. diœc., consistens extra castrum apud ecclesiam Viby ejusdem diœc. blasphemando deridere venerabilem D. Birgittam ausa est; quæ statim vindicta Dei percussa sensum perdidit et loquelam. Cumque in hujusmodi miseria quinque dies miserabiliter peregisset, dominus Nicolaus curatus ecclesiæ prædictæ Viby, et Fr. Benedictus Nicolai de Castro Strengien. votum peregrinationis ad Vuatzstenum pro ea fecerunt, et sequenti die, videlicet feria quarta ante Dominicam Palmarum plene convaluit; in Dominica ante Ascensionem Domini devote per se factum votum perficiens, secumque gratiam factam humiliter recognoscens. Testes sunt, qui pro ea votum emisissent, et dominus Joannes, curatus ecclesiæ Ledhoborgh Straren. *h* diœc., et Thorinus Joannis de Covolodhun, parochiæ Urmarbytt qui tunc in Vuatzsteno existentes audiverunt, eam secum gratiam factam, contentem.

alter item dolore capitis laborans, graviterque casus curatur;

86 Gertrudis, clavifera Nicolai curati ecclesiæ Romba Strengien diœc. deridere præsumens venerabilem D. Birgittam subito tam vehementi inflatione et dolore capitis est percussa, quod per tres dies et noctes nec videre, nec loqui potuit. His finitis, pœnituit de facta blasphemia, voto peregrinationis, quod in Ascensione Domini complevit, emisit, integre est sanata. Testes sunt viri fide digni, videlicet dominus Nicolaus prædictus, et frater Benedictus de Ordine Prædicatorum claustris Strengien. Harcaldus famulus nobilis viri Henechini Molteka de Ulfasa, parochiæ Ekby Lincopen. diœc. ab adversariis suis

Octobris Tomus IV.

tam graviter cum fustibus percussus est, quod cecidit in terram et jacuit per tres dies quasi mortuus; non movens manum, nec pedem: deinde ad sensum rediens, et in omnibus membris suis dolorem gravissimum sentiens, pro alleviatione et recuperatione sanitatis divam Birgittam invocabat, vovens, se peregre visere locum suum, et eadem hora surgens sanus circa Ascensionem Domini complevit cum gratiarum actionibus votum suum. Testes sunt dominus Laurentius, vice-curatus in Raby Lincopen, diœc. et Folquinus Officialis nobilis viri Gerardi Suakenborgh de Eneby parochiæ Naas ejusdem diœc., qui audiebant eum, ita cum juramento firmiter affirmantem.

AA. MONAST. VASTENANSIENSIS.

87 Helena, filia Evæ nominis rustici \* de oppido Soknadal par. Vedherstadh Lincopen. diœc. per decem hebdomadas gravissimo dolore laborabat, et novem ultimis diebus muta penitus effecta est, comedere aut bibere quidquam non valebat; unde pater de vita desperans fecit votum pro ea D. Birgittæ, et statim cœpit convalescere, plenaque sanitate recepta in Ascensione Domini, quod pro filia pater voverat, adimplevit. Testes sunt dominus Giko, curatus ecclesiæ prædictæ, et Joannes rusticus in oppido prædicto. Contigit in oppido Nikhem, parochia Vorghsla diœc. Dryganes regni Norvegiæ, quod Thorunæ, filia Ysæ viduæ, crescebat pellicula rubea et valde spissa super oculos, a qua omnino cœcata est per annum integrum, quæ nullis medicorum artibus removeri potuit. Quod cernens mater vocit, se cum filia peregere ad Famulam Dei, et mox pellicula illa, quasi cera, a facie ignis evanescente, puellæ restituitur clarus visus. Hæc mulier cum filia ista nobis in Ascensione Domini enarrabat. Testes sunt Thorlallior, et Samundir, rustici in oppido prædicto Soknadal.

muta loquitur, exca videt, lege; et Joannis, rustici,

88 Nobilis quidam Gotherinus, Gaste nomine, de civitate, parroch. et diœc. Osloen *l* regni Norvegiæ circa Dominicam Palmarum, jubente domino suo rege Aquino, captus, et in Akesborgh in carcere tenebroso cum uno famulo suo includitur, et cippo ligneo catenisque ferreis strictissime vinculatur. Hic, cum tanta miseria multis diebus affligeretur, tandem D. Birgittam pro sui liberatione invocabat. Post hæc evolutis aliquibus diebus, per quemdam amicum suum lima sibi in die S. Joannis Baptistæ latenter allata est. Qui cœpit, quantum potuit, lignum et ferrum dirumpere, et famulus primo solutus murum cum ossibus, de quibus carnes comederant, frangere. Et ecce miraculorum maximum, murus firmissimus, qui non cedebat grandissimis machinarum jactibus et ictibus, coctis fragilibus ossibus frangebatur. Jam die tertia postquam limam acceperat, oriente sole, vincula et tantum spatii in muro rupta sunt, quod liberi de castro recesserunt. Quod videns quidam nunciavit in castro et surgentes cum lanceis et balistis xl viri exhibant post eos; quos videns famulus currendo velociter evasit.

captivus

l

89 Nobilis vero prædictus, quia strictissime ligatus fuerat, currere non potuit; sed posuit se juxta quemdam lapidem non longius a castro, quantum sit jactus lapidis, fiduciam habens in D. Birgittam, quam prius invocaverat. Inimici vero ejus, dum primo exirent de castro, clare viderunt eum juxta lapidem sedentem, sed appropinquantes ei, videre eum non potuerunt.

evadit carcerem,

74 omnia

AA. MONN.  
VASTENENSIS.  
BUS.

omnia alia circa se clare videntes, sic discurren-  
tes per gryum a solis ortu usque ad meridiem,  
ut ipsemet multis fide dignis viris audientibus  
cum juramento affirmabat. Ita prope appropin-  
quabant ei, quod plus quam decem vicibus  
eum tangere manu possent, et stantes juxta eum  
loquebantur ad invicem: Hic vidimus eum se-  
dentem, sed non hic recedentem; forsitan ergo  
terra aperuit os suum et deglutivit eum. Et cum  
jam hora prandendi præterisset. casso labore in  
castrum reversi sunt. Ille vero, prout potuit,  
fugam arripuit, dolore tunc, quem de vinculis  
acceperat, aliquantulum mitigato. Hic in Ascen-  
sione Domini Vuatzstenum veniens ista confessus  
est. Testes sunt nobiles viri Ornio et Guthornius,  
qui cum aliis requirebant eum, et honorabiles  
domini Laurentius, præbendatus Lincopen. diœc.,  
et Thronus, ibidem in Vuatzsteno hoc tempore  
existentes.

sanantur  
pede saucius,  
flammis  
vatus,  
\* i. e. digi-  
tum

90 Laborator quidam nomine Throcto de  
oppido Sundista, par. Usby Upsalen. diœc. inca-  
ute abscondit sibi pedicam \*, ita quod pende-  
bat cum pelle, qui multis diebus gravi do-  
lore afflicto, eo quod pedica pedis congrue

B combinari arte medicinæ non potuit, nec  
quod omnino absunderetur, sustinere non va-  
luit: fecit tandem votum Famulæ Dei, et sta-  
tim in Ascensione Domini Vuatzstenum veniens  
confessus est, et gaudebat se totius pedis sani-  
tatem recepisse. Testes sunt Joannes et Jacobus  
agricultores in oppido prædicto. Filius parvu-  
lus Joannis in Sorby parochiæ Ninkathorp  
Arosien. diœc. ex casu incauto cecidit in ignem,  
qui sic horribiliter in facie et pectore, manibus  
et brachiis adustus est, quod jam non speciem  
humanam, sed carbonum prætere videbar. Unde  
presentes \* nimium dolore afflicti, eo  
quod puer septennium non compleverat, illique  
etiam præter alia, quæ patiebantur incommoda,  
proxime pro morte filii erant astringendi, qui  
eadem hora moriturus credebatur; pater intimo  
corde pro vita et sanctione filii votum emisit,  
se peregre visere Famulam Dei. Et paucis di-  
bus plenam recuperavit sanitatem, ut pater ejus  
in Ascensione Domini confessus est. Testes sunt  
D. Laurentius, vice-curatus ecclesiæ prædictæ, et  
Aquinus in Sandistam ejusdem parochiæ.

\* patentes

C  
a demone  
obsessa, ex-  
ca,

91 Dominus Gregorius, curatus ecclesiæ Kyl  
Strengien, diœc. ad laborandum in sua curia ha-  
bens puellam adolescentem, Ingridim nomine,  
quam secunda die Paschæ invasit diabolus, et  
per integrum mensem bis vel ter in quolibet die  
crudelissime vexavit ita, quod venter ejus supra  
pectus usque ad faciem ejus videretur se erigere;  
cujus dolori dominus suus compatiens fecit vo-  
tum pro ea, et statim discessit ab ea diabolus,  
sibi ulterius nihil nocens, et idem Dominus Gre-  
gorius infra Octavam Ascensionis Domini ista  
nobis retulit bona fide. Testes sunt Petrus et  
Stirbernus in Amarybi ejusdem parochiæ. Cæci-  
lia quatuor annorum filia Martini Ockicta in  
oppido Mam, parochiæ Niobirbyo Lincopen.  
diœc. longo tempore gravi dolore et languore  
macerata, et tandem visu oculorum per quin-  
que hebdomadas privata est. Pro sanitate recu-  
peranda versus Vuatzstenum a matre sua, Ca-  
tharina nomine, ducta est; quæ in itinere, an-  
tequam ad locum ipsum perveniret, oculorum  
totiusque corporis se sanitatem gaudebat inte-  
gram recepisse. Testes sunt dominus Petrus, cu-  
ratus ecclesiæ Aa, et D. Andreas, vicarius ec-

clesiæ Unimaby Lincopen. diœc., qui infra Octa-  
vam Ascensionis in Vuatzsteno existentes una nobis-  
cum viderunt puellam, sospitem corpore, oculo-  
rumque claro lumine redimitam.

92 Christina, vidua de oppido et parochia Arno-  
bonga Lundunen. diœc. regui Daciæ, habuit  
filium septem annorum, Olavum nomine, à nativi-  
tate claudum et mutum; quem mater cum alia  
femina, Helena nomine, in humeris suis portabat  
per longas duas dietas ad Vuatzstenum, venientes  
illuc in vigilia Pentecostes, ubi puer eodem die  
plena fortitudine ad ambulandum et loquendum  
præditus est. Testes sunt nobiles viri Joannes  
Broderhersem de civitate Subdhu Capen. diœc.,  
Hannus Volt, Hennechinus Grevensmolla, cives  
Skarmigen, qui rem gestam a matre pueri audierunt,  
et eum expedite ambulantem oculis prospexerunt.  
Holinstanus, decem annorum filius Petri Fut de  
oppido Bruta, parochiæ Ringarium Lincopen. diœc.  
in insulis maris cum aliis multis stetit super gla-  
ciem fragilem ad piscandum pisces, et subito venit  
ventus vehemens, circumquaque dirumpens gla-  
ciem, quod videntes, qui seniores erant, propera-  
bant ad littus, puer vero, sibi præcavere nesciens,  
remansit quousque glacies in frusta soluta est.

mutus simul  
et claudus:  
servatur

E

93 Unde puer territus alta voce incessanter cla-  
mare cepit: O S. Birgitta, adjuva me. Vento autem  
indesinenter flante, glacies in tam minutas partes  
dissoluta est, quod puer a patre et aliis novem viris  
in littore stantibus non visus est super glaciem,  
sed super solam stare aquam. Et sic stetit per qua-  
tuor vel quinque horas, et urgente semper flatu,  
longe satis elongabatur a littore, patre et aliis vi-  
dentibus auxilium dare non valentibus, eo quod  
naves non habebant. Puer vero non cessabat invo-  
care dominam Birgittam, cujus procul dubio  
meritis divina providentia, cui cura est de omnibus,  
providerat, quod Acaneridus de oppido Bro, et Mar-  
bum de Vaginar prædictæ parochiæ pro negotiis  
suis navigantes appropinquabant ei et consideran-  
tes particulam glaciæ, super quam steterat, fere  
omnem in aquam resolutam, ceperunt eum in na-  
vem suam. Illi igitur hujus rei testes sunt cum  
Banka de opido Grevianus ejusdem parochiæ, qui  
hoc videns stetit in littore, et pater pueri, qui  
in die Pentecostes ista nobis per ordinem enar-  
ravit.

puer submer-  
sioni prævi-  
mus.

F

#### ANNOTATA.

a Monachi Vastenensis, ejusque, qui rei gesta  
interfuit, verba sunt.

b Modo ejus saltem pars servatur in vico  
Courson.

c Vastenensis Confessor generalis.

d Forte hic indicatur Birca, Suecorum re-  
gum antiqua sedes, jam destructa, quæ sita fuit  
inter Telgam et Sigdunam.

e In Nericia.

f Prima post Pascha, seu in Albis.

g Aahus in Scania duobus milliaribus a Chri-  
stianostadio, in confiniis Scaniæ et Blekingiæ  
sito.

h Ordinis Cisterciensis in Gottlandia, diocesis  
Lincopensis.

i Vide lit. f in cap. 4 lib. 3 Vitæ S. Birgittæ, a  
Bertholdo scriptæ.

k Legendum verosimillime Scarensis.

l Vide Annotata in Bertholdum lib. 3, cap. 2,  
lit. c.

CAPUT IV